

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

53. Quis ex devotione recitabat singulis diebus Officium B. Virginis, qui postea, habuit pœnitentiam recitandi per annum singulis diebus tertiam partem Coronæ ejusdem Beatæ Virginis, quæsivit à me, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

Singulis diebus hoc mense audias Missam, ex benigna interpretatione censetur Missa debita ex præcepto diebus festiuis contentus esse, neque enim censendus est obligare ad audiendum duplex Sacrum diebus festiuis, quia est graue onus, quod non est credendum impoluisse, nisi manifestet, ac proinde diebus festis vnico Sacro auditio satisfacies vtrique obligationi. Et ita docet Mercurius de Sacrament. q. 83. artic. 4. not. Castrus Palaus tom. 1. tractat. 3. disput. 1. punct. 19. num. 4. & Sanchez, quem ego adduxi in

Quæ hic est
Ref. anteceden-
dens, & signa-
ter in §. Ex
quibus.

RESOL. LII.

An si Confessarius, v. g. iniunxit duas Missas audire, satisfaciat penitens, si simul ex vno loco illas audiat à duobus Sacerdotibus? Ex part. 5. tract. 14. & Misc. 2. Ref. 71.

Sup. hoc in §. 1. Negatiuam sententiam docet Turrianus in selectis disp. part. 2. disput. 16. dub. 7. in fine, vbi sic ait: Inferitur quòd si alicui imponatur à Confessario penitentia audiendi duas Missas, non satisfaciat penitens, si velit duas Missas simul tempore audire à duobus Sacerdotibus, hoc enim esset contra intentionem Confessarij, qui communiter intendit in hac penitentia imponere penitenti onus audiendi duas Missas diuersis temporibus, quod satis constat ex communi sensu Confessorum, & penitentium. Ita ille, & nouissime Ioannes de Lugo de Sacram. Euchar. disp. 22. sect. 1. n. 10.

2. Sed nisi aliud à Confessario iniunctum sit, vel declaratum, affirmatiuam sententiam docet Mercurius de Sacram. quest. 83. art. 4. dub. 4. vbi sic ait: Notandum eum satisfacere præcepto, cui in satisfactionem iniunctum à Confessario fuerit die festo Missam audire, si vnica audierit, nisi tamen secundam audiri Confessor expressè voluerit, quo casu eum, qui tenetur duas Missas audire, potest simul audire à duobus Sacerdotibus diuersis Altaribus. Ita ille, qui citat Maiorem in 4. dist. 12. quest. 8. cui ego addo Villalobos in summa, tom. 1. tract. 8. difficultat. 35. num. 12. vbi sic asserit: Quando el Confessor mandò à vno en penitencia que oyese dos Missas, dixè Azor, que cumplira oyendo las ambas juntas. si comodamente lo puede hazer, de vn mismo lugar, si el Confessor no declarò otra cosa. Esta sententia me parece probable. Ita & mihi, sicuti etiam & Molfesio in sum. tom. 1. tr. 3. c. 17. n. 36. illamque, vt ego alibi notauì, præter Doctores citatos tenet etiam Hurtadus de Sacram. Missæ disp. 5. dist. 4.

Alibi in omnibus Refol. not. primæ huius Refol.

RESOL. LIII.

Quis ex deuotione recitabat singulis diebus Officium B. Virginis, qui postea habuit penitentiam recitandi per annum singulis diebus tertiam partem Coronæ eiusdem Beate Virginis, quaesuit à me, an satisfaciat dictæ penitentia cum recitatione prædicti Officij?

Et quid, si penitentia sit medicinalis, præseruatiua? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 105. aliàs 106.

§. 1. Negatiuam sententiam docent Laurorius tr. de indulgen. p. 2. c. 5. n. 49. Valentia to. 4. disput. 7. q. 20. punct. 3. Reginaldus tom. 2. l. b. 7. c. 11. n. 125. Nauarrus de indulg. not. 3. l. n. 20. & Paludanus in 4. distinct. 20. q. 4. art. 1.

2. Sed his non obstantibus, tunc supradictò consulenti ostendi Bonacinam de Sacram. disp. 3. q. 5. sect. 3.

punct. 4. num. 8. vbi docet, obligationem penitentia cessare, non solum per indulgentias, verum etiam per remissionem pœnæ alia via obtentam, vt per alia pia opera satisfactoria propria sibi applicata; nam eadem rationes militat in indulgentiis, ac in aliis operibus pijs satisfactoriis. Ita Bonacina, quæ quidem opinio limitanda est, dummodo penitentia non sit medicinalis, & præseruatiua, sed tantum satisfactoria, vt erat penitentia consulenti. Et ideo supradicta sententia probabilis tunc mihi, & alijs per consulentem consultis, visa est, sed non videtur à priori recedendum, cum non potest penitenti constare an per illam recitationem satisfaciat pœnæ, quia opus in penitentiam iniunctum habet virtutem satisfaciendi ex opere operato, qua caret illa Officij recitatio.

RESOL. LIV.

Si quis habuit penitentiam recitandi septem Psalmos per aliquas sextas Feria flexis genibus coram Crucifixo, quaeritur, an impleuerit penitentiam recitando dictos Psalmos aliquo tempore, & loco sine illis circumstantiis? Ex part. 3. tr. 4. Ref. 55.

§. 1. AD hunc respondet Vega in summo, tom. 2. cap. 64. cas. 6. vbi sic asserit: *Vn Confessor dio à vn penitente en penitencia, que tenia los viernes delante de vn Crucifixo rez. asse de rezar las los Psalmos penitenciales, el no lo rezó de rodillas, ni el viernes, ni delante de vn Crucifixo, sino en otro tiempo, y lugar; quaeritur, an penitentia satisfecerit? Respondeo que aunque le fuera en mayor mireciniento el cumplirla, como le fue impuesta, que con todo esso satisfizo. La razon es, porque en la penitencia lo principal es cumplirla, y no la circunstancia del lugar, o tiempo en que se ha de cumplir, con lo qual se puede consolar à muchos. Ita Vega.*

2. Sed quis potest dicere, quòd recitare septem Psalmos flexis genibus à penitentibus, non est quid accidentale, sed substantiale, facilius enim aliqui recitabant bis septem Psalmos, quam semel flexis genibus? Et Confessarij, qui talem iniungunt penitentiam, semper intendunt, vt penitentes sentiant illam corporis afflictionem recitando flexis genibus, quæ quidem videtur res grauis. Ergo, &c.

RESOL. LV.

Si quis fecit penitentiam impostam à Confessario absque intentione illam adimplendi, imò cum intentione contraria, quaeritur, an teneatur illam denno facere? Et inferitur, quòd licet penitens non recedat penitentia impostam, adhuc satisfaciat ieiunando ex deuotione.

Et quid, si alicui Confessarius imposuit pro penitentia ieiunium, vel elemosinam distinctim, & ipse dederit elemosinam cum intentione non adimplendi penitentiam per illam, sed ieiunando postea, an possit adhuc postea penitens non ieiunare? Ex part. 6. tract. 6. & Misc. 1. Refol. 43.

§. 1. Ieiunauit v. g. quis, vel Rosarium B. Virginis recitauit ex deuotione volens ieiunium & Rosarium pro penitentia à Confessario imposta postea adimplere. Quaeritur, an possit hoc non obstante nec ieiunare, nec Rosarium dicere? Et negatiue respondet Valquez opus. de Beneficijs, cap. 4. §. 1. artic. 3. dub. 7. n. 117. quia licet ad satisfaciendum præceptis & legibus sufficiat ponere opus præceptum, licet non ad intentionem operantis.